

Svar (7/5 97)

**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**  
Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser pålægger medlemsstaterne at sikre, at der ved udstationering fra et land til et andet overholdes en række minimumsregler i værtslandet med hensyn til løn- og ansættelsesvilkår for de ansatte.

Direktivet, der bl.a. har til formål at modvirke såkaldt social dumping, skal være gennemført af medlemsstaterne senest den 16. december 1999.

I præamblen til direktivet anføres følgende:  
»Fællesskabsretten afskærer ikke medlemsstaterne fra at anvende deres lovgivning eller kollektive aftaler, der er indgået mellem arbejdsmarkedets parter, på enhver person, som er beskæftiget, selv midlertidigt, på deres område, selv om arbejdsgiveren er etableret i en anden medlemsstat; fællesskabsretten forbyder ikke medlemsstaterne at sikre overholdelsen af disse regler med passende midler.«

Det konstateres altså, at også uden direktivet har medlemsstaterne ret til at håndhæve national lov i de nævnte tilfælde.

Med den nye lov, som spørgeren henviser til i begrundelsen for spørgsmålet, har Tyskland taget forskud på gennemførelsen af direktivet. Det kan da også oplyses, at loven er tidsbegrænset til den 1. september 1999, altså umiddelbart før direktivet skal være gennemført.

Jeg kan endvidere oplyse, at Tyskland har forelagt loven for Europa-Kommissionen, der har accepteret den.

På baggrund af Kommissionens accept og på baggrund af det ovenfor citerede fra præambelen til udstationeringsdirektivet finder jeg ikke, at der er baggrund for en undersøgelse af, om der er tale om en diskrimination af udenlandske virksomheder.

Med hensyn til spørgsmålet om fri bevægelighed er det i øvrigt min umiddelbare opfattelse, at den tyske lov – bortset fra kontroldelen – indebærer en konkurrencefordel for danske virksomheder i forhold til andre udenlandske virksomheder, da danske ansættelsesvilkår som hovedregel mindst er på niveau med de tyske.

Jeg kan endelig oplyse, at med hensyn til arbejdstagernes ret til ferie fastslår den tyske lov, at arbejdsgiverne ikke skal indbetale feriebidrag i medfør af den tyske ferieordning,

såfremt arbejdstagerne er sikret en ligestillet ferieret efter hjemlandets regler. Arbejdsministeriet er i øjeblikket i færd med at forsyne de relevante tyske myndigheder med de danske regler om ret til ferie, så de har et grundlag for at konstatere, om den danske ordning må anses for ligestillet med den tyske.

Spm. nr. S 2215

Til miljø- og energiministeren (5/5 97) af:  
**Birthe Rønn Hornbech (V):**

»Hvorledes og hos hvem kan en grundejer søge erstatning for værdiforringelse af egen ejendom på grund af opstilling af vindmølle på naboejendommen?«

**Begrundelse**

Vindmøller opstilles tæt på parcelhuskvarterer. Dette medfører værdiforringelse af parceller.

Svar (12/5 97)

**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**  
Ifølge Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 304 af 14. maj 1991 om støj fra vindmøller må vindmøller ikke påføre nabobebyggelse i det åbne land en støj på mere end 45 dB(A) på udendørs opholdsarealer. Endvidere må vindmøller ikke påføre samlede boligområder eller områder med anden støjfølsom arealanvendelse, som for eksempel institutions-, sommerhus- eller kolonihaveområder eller rekreative områder en støj på mere end 40 dB(A).

Reglerne i bekendtgørelsen indebærer, at vindmøller kun kan opføres i en vis afstand fra naboejendomme. Afstanden er afhængig af, hvor meget den pågældende vindmølletype støjer.

En vindmølle må ikke opføres, medmindre det er dokumenteret over for amtet, at støjgrænserne kan overholdes, og møllen skal drives og vedligeholdes, således at støjgrænserne overholdes.

Hvis disse regler overholdes, og vindmøllen også i øvrigt er lovligt opført, har ejeren af en